

«Alternativ i Caux»

Student Hallingskog har gitt
1910 en forklaring

Stud. theol. Jan Hallingskog, formann i Norsk Studentsamband, har sendt ut en redegjørelse for hvorfor han ikke reiste til Den Internasjonale Studentunions møte i Praha i sommer. Hallingskog var utnevnt til observatør ved møtet sammen med en annen norsk student, men først deltok begge representantene i Verdenskonferansen for Moralsk Opprustning i Caux i Sveits. Etter å ha deltatt her fant Hallingskog, at han av ideologiske grunner ikke kunne reise videre til Praha. Han gir selv en forklaring hvor det bl. a. heter:

Gjennom deltagelse i konferansen ble jeg klar over visse fundamentale faktorer i den ideologiske verdenskampen, og at deltagelse i Praha ikke kunne ses alene ut fra en praktisk, studentpolitisk eller nasjonal synsvinkel, men bare i sammenheng med hele den ideologiske verdenskampen som i dag utkjemper og som gjelder de fri nasjoners eksistens.

På den ene siden har vi den marsjerende ideologien fra øst og på den annen side står demokratiene i dag splittet og på defensiven. Det realistiske alternativ for demokratiene i denne situasjon må finnes på det ideologiske plan.

«Jeg fant dette alternativ i Caux».

«Videre ble det klart for meg gjennom samtaler med studentledere fra Asia og Afrika i hvilket omfang IUS var et effektivt redskap i den kommunistiske strategi for å vinne de intellektuelle i disse verdensdeler. Ved å møte opp i Praha med et program basert på antikommunisme, eller med negative protester mot IUS politikk, eller ved å erklære oss nøytrale i den ideologiske verdenskampen, ville vi bety et våpen i hendene på kommunismen. En uttalelse fra en student på Gullkysten er i så henseende betegnende:

«Faktum er at den afrikanske ungdommen føler seg så neglisjert og så skuffet over Vesten, at vi foretrekker å undersøke hva som foregår bak jærnteppet, så snart vi får en chance til det. Fordi Vesten ikke har noen ideologi søker vi et annet sted etter en ideologi og en lidenskap som kan drive oss framover».

Jeg var også redd for at vi, fortsetter Jan Hallingskog, ved vår blotte tilstedeværelse kunne bli gjort delaktige i beslutninger som vi ikke kunne ta ansvaret for overfor norske studenter, spesielt i forbindelse med «fredskampanjen» og Koreaspørsmålet.

På denne bakgrunn var det helt klart for meg at det ikke var riktig å reise til Praha.

14-01-030

Aff 45/950